

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Str. Batiștei, nr. 25, sector 2
București
SECȚIA I CIVILĂ

Destinatar:
Movilă Adrian-Bogdan
sector 2, București, STR. STOLNICUL
VASILE, nr. 1, bl. 19, sc. 1

Dosar nr. 1878/98/2016

Materia: Civil

Stadiu procesual: Recurs - *procedura de
comunicare/procedura filtru*

Obiect: actiune in raspundere delictuala NCPC (peste
1.000.000,00 lei)

Complet: Completul filtru nr. 10

Comunicare raport

emisă la 06.11.2018

În temeiul dispozițiilor art. 493 alin. 4 Cod procedură civilă, vă comunicăm alăturat, *raportul asupra
admisibilității în principiu a recursului*, întocmit de magistratul asistent, raport analizat și însoțit de completul
de judecată la data de .....

Potrivit prevederilor legale menționate, aveți posibilitatea să formulați, în scris, punct de vedere la
raport în termen de 10 zile de la comunicarea acestuia.

Magistrat asistent,

ÎNȘTIINȚARE

În atenția **Movilă Adrian-Bogdan**, fiul lui **Vasilică** și al lui **Florica**, născut la **07 Ianuarie 1985** având ultim domiciliu în sector 2, București, STR. STOLNICUL VASILE, nr. 1, bl. 19, sc. 1

În conformitate cu art. 163 din Legea 134/2010 privind Codul de procedură civilă, vă înștiințăm că la data de ....., ora ..... am procedat la afișarea prezentei, nefiind îndeplinite condițiile de înmânare a următoarelor acte de procedură: adresa, Raport art. 493 NCPC (raport de admisibilitate în principiu), în câte un exemplar, în legătură cu dosarul cu nr. 1878/98/2016, aflat pe rolul instanței ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția I civilă cu sediul în Str. Batiștei, nr. 25, sector 2, București, ROMÂNIA.

Vă comunicăm că sunteți în drept să vă prezentați după o zi de la afișarea prezentei, dar nu mai mult de 7 zile, pentru înmânarea actelor de procedură la sediul instanței ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția I civilă, M10, în zilele lucrătoare, între orele 10 - 14. De asemenea, menționăm că, în cazul în care, fără motive temeinice, nu vă prezentați pentru comunicarea actelor în termenul de 7 zile, actele de procedură se vor considera comunicate la împlinirea acestui termen.

Agent însărcinat cu înmânarea: .....

(nume, prenume, funcția)

Semnătura: .....

Dosar nr. 1878/98/2016, Civil - Recurs

Complet: Completul filtru nr. 10

DOVADA DE ÎNMÂNARE

În data de ....., la ora ....., subsemnatul (nume, prenume, funcția) ....., având de înmănat următoarele acte de procedură: adresa, Raport art. 493 NCPC (raport de admisibilitate în principiu), în câte un exemplar, în legătură cu dosarul cu nr. 1878/98/2016 aflat pe rolul instanței ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția I civilă cu sediul în Str. Batiștei, nr. 25, sector 2, București, ROMÂNIA, m-am deplasat în sector 2, București, STR. STOLNICUL VASILE, nr. 1, bl. 19, sc. 1 ultimul domiciliu al numitului/ei **Movilă Adrian-Bogdan**, fiul lui **Vasilică** și al lui **Florica**, născut la **07 Ianuarie 1985**, unde ( ) actele au fost înmănate destinatarului la locația desemnată de instanță, iar acesta a semnat dovada / ( ) actele au fost înmănate numitului/ei (nume, prenume) ..... și acesta/aceasta a semnat dovada / ( ) actele au fost înmănate destinatarului, care a semnat dovada, în locația .....

Primitor

Calitatea primitorului: ( ) destinatar / ( ) administrator sau portar/inlocuitor portar al clădirii / ( ) funcționar sau persoană însărcinată cu primirea corespondenței / ( ) persoană majoră din familie sau care locuiește cu destinatarul / ( ) altă calitate .....

Act de identitate: (tipul, seria și/sau numărul): .....

Semnătura: .....

Declarant (persoană care a făcut înmânarea)

Calitatea declarantului: ( ) agent însărcinat cu înmânarea / ( ) funcționar desemnat pentru primirea corespondenței de către unitatea militară, căpitania portului, administrația penitenciarului, administrația așezământului de asistență medicală sau socială ..... / ( ) funcționar desemnat pentru înmânarea actelor procedurale la sediul instanței

Semnătura: .....

CONFIRMARE DE PREDARE A ACTELOR DE PROCEDURĂ

În cazurile prevăzute la art. 162 și art. 163 din Legea 134/2010 privind Codul de procedură civilă

În data de ....., la ora ....., subsemnatul ....., agent însărcinat cu înmânarea actelor de procedură: adresa, Raport art. 493 NCPC (raport de admisibilitate în principiu), în câte un exemplar, aferente dosarului cu nr. 1878/98/2016 numitului/ei **Movilă Adrian-Bogdan**, fiul lui **Vasilică** și al lui **Florica**, născut la **07 Ianuarie 1985** la adresa sector 2, București, STR. STOLNICUL VASILE, nr. 1, bl. 19, sc. 1, dosar aflat pe rolul instanței ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția I civilă cu sediul în Str. Batiștei, nr. 25, sector 2, București, ROMÂNIA, am predat actele de procedură numitului/ei ....., în calitate de funcționar desemnat pentru ( ) primirea corespondenței la unitatea militară/căpitania portului/administrația închisorii/administrația așezământului de asistență medicală/socială ..... / ( ) funcționar desemnat pentru înmânarea actelor procedurale la sediul instanței

Predă : .....

agent însărcinat cu înmânarea actelor de procedură

Semnătura: .....

Primește: .....

funcționar desemnat

Semnătura: .....

E.B. 06.11.2018 10:43:43, nr. comunicare: 1 din 1

PROCES-VERBAL DE ÎNMÂNARE

În data de ....., la ora ....., subsemnatul (nume, prenume, funcția) ....., având de înmănat următoarele acte de procedură: adresa, Raport art. 493 NCPC (raport de admisibilitate în principiu), în câte un exemplar, în legătură cu dosarul cu nr. 1878/98/2016 aflat pe rolul instanței ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția I civilă cu sediul în Str. Batiștei, nr. 25, sector 2, București, ROMÂNIA, m-am deplasat în sector 2, București, STR. STOLNICUL VASILE, nr. 1, bl. 19, sc. 1 ultimul domiciliu al numitului/lei **Movilă Adrian-Bogdan**, fiul lui **Vasilică** și al lui **Florica**, născut la **07 Ianuarie 1985**, unde unde am întocmit prezentul proces-verbal din următoarele motive:
( ) Actele de procedură au fost predate administratorului clădirii/portarului/agentului de pază, numitul/a* .....
C.I.** seria... nr....., Semnătura..... / ( ) destinatarul sau persoana majoră din familie sau care locuiește cu destinatarul/administratorul clădirii/portarului/agentul de pază, numitul* ..... [ ] a primit actele, dar a refuzat semnarea dovezii de înmănare \ [ ] a primit actele, dar nu a putut semna dovada de înmănare deoarece ..... / ( ) destinatarul sau persoana majoră din familie care locuiește cu destinatarul/administratorul clădirii /portarul/agentul de pază [ ] sunt absenți \ [ ] refuză primirea actelor, iar actele [ ] au fost depuse la cutia poștală \ [ ] în lipsa cutiei poștale, a fost afișată înștiințarea, iar actele sunt/vor fi depuse la sediul instanței ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția I civilă / ( ) actele au fost depuse la căsuța poștală închiriată / ( ) m-am aflat în imposibilitatea comunicării actelor de procedură și returnez la instanța emitentă actele, deoarece: [ ] imobilul a fost demolat \ [ ] imobilul este nelocuibil sau de neîntrebuințat \ [ ] destinatarul nu mai locuiește la acea adresă \ [ ] alte motive .....

Declarant (agent însărcinat cu înmănarea actelor) (nume, prenume, funcția) ....., Semnătura: .....

( ) Subsemnatul*....., funcționar desemnat al instanței pentru înmănarea actelor procedurale specifice instanțelor de judecată, la data de....., ora....., declar că ( ) destinatarul a primit actele, dar a refuzat semnarea dovezii de înmănare / ( ) destinatarul a primit actele, dar nu a putut semna dovada de înmănare deoarece ....., ( ) returnez instanței emitente actele de procedură, deoarece termenul legal pentru comunicarea actelor s-a împlinit, iar destinatarul sau reprezentantul acestuia nu s-a prezentat pentru înmănare.

*) numele, prenumele, calitatea sau funcția - după caz;

**) se completează în situația în care înmănarea citației se face potrivit dispozițiilor art.162 CPC

Semnătura:.....

Data prezentării

DOVADA / PROCES VERBAL DE ÎNMÂNARE

Către
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția I civilă

Oficiul poștal:.....

Str. Batiștei, nr. 25, sector 2, București, ROMÂNIA

Recomandata nr.: .....

Data înapoierii

Data sosirii

CONFIRMARE DE PREDARE A ACTELOR DE PROCEDURĂ

în cazurile prevăzute la art. 162 și art. 163 din Legea 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Către
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția I civilă

Oficiul poștal:.....

Str. Batiștei, nr. 25, sector 2, București, ROMÂNIA

Recomandata nr.: .....

Data înapoierii

Data sosirii

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. 1878/198/2016

RAPORT

Astăzi, 19 iulie 2018, s-a finalizat întocmirea raportului asupra admisibilității în principiu a recursului declarat de reclamantul Movilă Adrian-Bogdan împotriva deciziei nr. 882A din data de 26 octombrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 20 martie 2018 și repartizat aleatoriu, spre soluționare, completului de filtru nr.10, astfel cum reiese din fișa Ecris și referatul de la filele 1 și 5 din dosar.

Prin rezoluția din data de 26 martie 2018, s-a dispus comunicarea cererii de recurs intimaților, cu mențiunea de a depune întâmpinare, precum și efectuarea celorlalte formalități de comunicare menționate în dispozițiile art.490 alin.2 Cod procedură civilă.

La data de 26.04.2018, intimatul Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice a depus întâmpinare, comunicată părților.

La data de 4.05.2018, intimata Administrația Națională a Penitenciarelor a depus întâmpinare, comunicată părților.

La data de 4.05.2018, intimatul Penitenciarul Constanța – Poarta Albă a depus întâmpinare, comunicată părților.

La data de 10.05.2018, intimatul Penitenciarul Slobozia a depus întâmpinare, comunicată părților.

Recurentul-reclamant Movilă Adrian-Bogdan a depus răspunsuri la întâmpinările depuse de intimații Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Națională a Penitenciarelor, Penitenciarul Constanța – Poarta Albă și Penitenciarul Slobozia.

Intimata Administrația Națională a Penitenciarelor a depus răspuns la întâmpinările formulate de Penitenciarul Constanța – Poarta Albă și de Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice.

În aplicarea prevederilor art.490 alin.2 raportat la art.471 din Codul de procedură civilă s-a constatat încheiată etapa comunicărilor prealabile, dispunându-se întocmirea prezentului raport.

I. Verificarea condițiilor prevăzute de art.493 alin.3 Cod procedură civilă:

1. Examinând cererea de recurs, se constată că aceasta cuprinde următoarele mențiuni prevăzute sub sancțiunea nulității de art.486 alin.1 Cod

procedură civilă: lit.a (numele și prenumele, precum și domiciliul/sediul părții în favoarea căreia se exercită recursul), lit.c (indicarea hotărârii judecătorești care se atacă) și lit.e (semnătura părții) din Codul de procedură civilă.

Cererea de recurs *nu cuprinde* mențiunea prevăzută sub sancțiunea nulității de art.486 alin.1 lit.d (motivele de nelegalitate pe care se întemeiază recursul și dezvoltarea lor) Cod procedură civilă

2. Recursul a fost declarat și motivat în termenul prevăzut de art.485 alin.1 Cod procedură civilă (decizia a fost comunicată recurentului la data de 15.02.2018, conform dovezii de la fila 235 dosar apel, iar recursul a fost depus la data de 27.02.2018 - fila 10 dosar recurs).

În raport cu dispozițiile art.490 alin.1 din Codul de procedură civilă, se constată că recursul a fost depus la instanța a cărei hotărâre se atacă, respectiv la Curtea de Apel București.

3. Recursul este scutit de la plata taxei judiciare de timbru în temeiul dispozițiilor art.29 alin.1 lit.j) din O.U.G. nr.80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

4. Asupra verificării motivelor de casare, prevăzute de art.488 Cod procedură civilă, se constată următoarele:

Prin cererea de recurs, recurentul-reclamant Movilă Adrian-Bogdan nu a indicat temeiul de drept pe care își fundamentează recursul. Acesta a invocat ulterior, prin răspunsul la întâmpinare, dispozițiile art.488 alin.1 pct.4, 5 și 8 Cod procedură civilă, în combaterea excepției nulității recursului, invocată prin întâmpinare de intimata Administrația Națională a Penitenciarelor.

Completul de filtru urmează a analiza dacă criticile formulate prin cererea de recurs se încadrează în motivele de nelegalitate prevăzute de art.488 Cod procedură civilă.

Nu au fost găsite motive de ordine publică, în condițiile art.489 alin.3 Cod procedură civilă.

II. Circumstanțele cauzei:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Ialomița la data de 22.11.2016, reclamantul Movilă Adrian-Bogdan, fiul lui Vasilică și Florica, născut la data de 7.01.1985 în mun. Arad, județul Arad, deținut în Penitenciarul Slobozia, a chemat în judecată pârâții Statul Român, Administrația Națională a Penitenciarelor, Administrația Penitenciarului Poarta Albă și Administrația Penitenciarului Slobozia, pentru ca, în baza probatoriilor anexate, să se pronunțe o hotărâre prin care să se dispună admiterea acțiunii și obligarea Statului Român la plata sumei de 500.000 euro, cu titlu de daune morale și materiale, obligarea pârâților a cere scuze oficial prin adrese care să și ajungă la el, obligarea pârâților la publicarea în 3 ziare naționale și un post de televiziune național a hotărârii care se va pronunța în

cauză. În termen de 5 zile de la rămânerea definitivă, iar în cazul în care nu se va da curs dispoziției, să se dispună autorizarea reclamantului să publice hotărârea, pe cheltuiala părților, cu cheltuieli de judecată.

Prin cererea precizatoare depusă la instanța de fond, reclamantul a arătat că se îndreaptă exclusiv împotriva părâtului Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, pentru repararea unui prejudiciu moral cuantificat la suma de 492.000 euro – 225.000 euro pentru încălcarea condițiilor de cazare din penitenciare, respectiv, încălcarea art.3 C.E.D.O., 17.000 euro pentru afectarea stării sale de sănătate în cursul detenției și 250.000 euro pentru încălcarea dreptului de a vota, arătându-se, totodată, că „în urma depistării vinovaților, statul (trebuie) să-și recupereze paguba suferită de la Penitenciarul Slobozia, (Penitenciarul) Poarta Albă și Administrația Națională a Penitenciarelor” ca instituții publice cu atribuții în asigurarea apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

Totodată, reclamantul a solicitat obligarea părâtei Administrația Națională a Penitenciarelor la plata unor daune de 2000 euro pentru încălcarea dreptului la muncă și discriminarea unor deținuți prin adoptarea Deciziei nr. 619/14.10.2011, pentru oprirea programului TV prin cablu și, respectiv, pentru fapta de a fi deranjat din punct de vedere fonic de către angajați ai penitenciarelor prin verificarea, prin lovire, a gratiilor.

A arătat reclamantul că solicită obligarea Penitenciarului Slobozia la plata a 5.000 euro pentru încălcarea dreptului la convorbiri on-line și a dreptului la convorbiri telefonice, încălcarea prevederilor art.68 alin.3 din Hotărârea nr.157/2016, începând cu data de 10.03.2016, cercetarea disciplinară abuzivă și, respectiv, pentru întârzierea plății sumelor de bani primite de la membrii ai familiei sale.

Prin sentința civilă nr.243F din 14.02.2017, Tribunalul Ialomița a respins, ca neîntemeiată, excepția inadmisibilității acțiunii, invocată de părțile Administrația Națională a Penitenciarelor și Penitenciarul Slobozia.

A respins, ca neîntemeiată, cererea formulată de reclamant împotriva părților Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, reprezentat de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ialomița, Administrația Națională a Penitenciarelor, Penitenciarul Slobozia și Penitenciarul Constanța – Poarta Albă.

În baza art.19 alin.(1) din O.U.G. nr.51/2008, cheltuielile procesuale reprezentând taxă judiciară de timbru în sumă de 26.105 lei, de plata căreia a fost scutit reclamantul prin încheierea din 16.11.2016, ca urmare a admiterii cererii de acordare a ajutorului public judiciar, au rămas în sarcina statului.

Prin decizia nr.882A din 26.10.2017, Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a respins, ca nefondat, apelul declarat de reclamantul Movilă Adrian-Bogdan împotriva sentinței civile nr.243F din 14.02.2017, pronunțată de Tribunalul Ialomița.

A dispus ca, cheltuielile judiciare avansate de stat în sumă de 100 lei, cu titlu de ajutor public judiciar acordat apelantului-reclamant, să rămână în sarcina statului.

Împotriva acestei decizii, reclamantul Movilă Adrian-Bogdan a declarat recurs, solicitând desființarea ambelor hotărâri pronunțate în cauză și, în baza probatoriului administrat, rejudecând, instanța de recurs să admită acțiunea și să încuviințeze răspunderea pârâților, pentru îndeplinirea pretențiilor dovedite legal.

În susținerea recursului, reclamantul a arătat că instanța de apel a denaturat adevărul cu privire la necesitatea efectuării unei expertize grafologice, nu a încuviințat audierea martorului propus, nu a sesizat aspecte privind situația de fapt, invocate prin cererea de chemare în judecată și a reținut, în mod greșit, că reclamantul nu a probat pretențiile solicitate.

Statul Român, prin Legea nr.169/2017 privind recursul compensatoriu pentru condițiile improprie de detenție, în calitate de vinovat, a ales să îl despăgubească pe reclamant în mod echitabil pentru „un eventual prejudiciu moral” cu 336 zile pe care le consideră ca și efectuate din pedeapsa de 7 ani de închisoare. Recurentul-reclamant se întreabă retoric, în baza căror criterii a fost cuantificată valoarea prejudiciului său. În dovedire, recurentul invocă adresa nr.VIII/179/12.02.2018 emisă de Penitenciarul București Rahova.

Acest număr de zile compensatorii conduc la concluzia că există fapte ilicite, prejudiciu real, raport de cauzalitate, precum și vinovăția celui care a creat prejudiciu pe perioada detenției.

Recurentul-reclamant a solicitat admiterea probei cu expertiză tehnică judiciară pentru determinarea prejudiciului moral suferit.

Prin Hotărârea pilot din 25.04.2017, C.E.D.O. a recomandat Statului Român adoptarea unor măsuri generale pentru remedierea problemei structurale constatate, dar nu a recomandat să se dispună prin legea internă o serie de măsuri care să nu acopere prejudiciul creat.

Recurentul-reclamant a mai arătat că există încălcare flagrantă a art.3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului de către Statul Român, invocând hotărârea pronunțată de Curtea Europeană în cauza „Stanciu împotriva României”, prin care s-a reținut că Statul Român nu recunoaște că prin nerespectarea condițiilor de detenție din penitenciare există un prejudiciu moral.

Referitor la susținerea privind încălcarea dreptului la vot, recurentul-reclamant a solicitat efectuarea unei expertize grafologice și a unei expertize tehnice judiciare care să cuantifice legal valoarea prejudiciului ce i-a fost creat prin îngrădirea acestui drept fundamental.

Totodată, recurentul-reclamant a reiterat faptul că, din anul 2013 și până în prezent, în sistemul penitenciar românesc a trăit umilințe greu de descris, efectul imediat al acestora constând în uciderea spiritului și a sufletului uman, demnitatea umană i-a fost afectată și prejudiciul moral este greu de cuantificat.

Prin întâmpinarea formulată, intimatul Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice a solicitat respingerea recursului, ca neîntemeiat și menținerea deciziei recurate, ca fiind temeinică și legală.

Prin întâmpinarea formulată, intimata Administrația Națională a Penitenciarelor a invocat excepția nulității recursului, întrucât recursul nu este motivat raportat la motivele de nelegalitate prevăzute de art.488 Cod procedură civilă, recurentul reiterând motivele de fapt avute în vedere de prima instanță. Pe cale de consecință, intimata a apreciat că decizia atacată este temeinică și legală, solicitând anularea recursului.

Prin întâmpinarea formulată, intimatul Penitenciarul Constanța – Poarta Albă a solicitat respingerea recursului, ca nefondat.

Prin întâmpinarea formulată, intimatul Penitenciarul Slobozia a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei recurate, ca fiind temeinică și legală.

III. Doctrină și jurisprudență relevante în cauză:

1). Prin decizia recurată, instanța de apel a reținut neîndeplinirea condițiilor privind *răspunderea civilă delictuală* a pârâților (art.1357 și urm. Cod civil).

Potrivit doctrinei, dispozițiile art.1357 și urm. din Codul civil reglementează instituția răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie, precum și a comitentului pentru fapta ilicită a prepusului, consacrand faptul că pentru angajarea obligației făptuitorului de despăgubire a victimei prin repunerea ei în situația anterioară este necesară îndeplinirea cumulativă a patru condiții: comiterea unei fapte ilicite, existența unui prejudiciu, stabilirea legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și consecințele dăunătoare produse și vinovăția făptuitorului.

Fapta ilicită este definită ca reprezentând faptul generator de răspundere, acea acțiune sau inacțiune prin care s-a adus atingere drepturilor subiective ale altor persoane sau intereselor lor legitime de natură a le cauza un prejudiciu.

Ilicitarea conduitei făptuitorului este apreciată în raport de regulile generale de comportament instituite în societate prin dispoziții legale, ce stabilesc imperativ în sarcina cetățenilor obligația de a nu vătăma sau prejudicia altă persoană.

Așadar, prin fapta ilicită, încălcându-se normele dreptului obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv sau interesului ce aparține unei persoane (care trebuie să fie legitim, serios și, prin felul în care se manifestă, să creeze aparența unui drept subiectiv).

În doctrină s-a apreciat că fapta săvârșită cu prilejul exercitării unui drept subiectiv poate fi o faptă ilicită, de natură a antrena răspunderea delictuală, numai în măsura în care a avut drept consecință producerea unui prejudiciu prin exercitarea abuzivă a unui drept subiectiv, respectiv cu rea-

credință, cu depășirea limitelor sale juridice și deturmarea de la scopul său economic și social în vederea căruia a fost recunoscut legal.

Ca urmare, exercițiul normal al drepturilor subiective a fost inclus în categoria cauzelor de natură să înlăture caracterul ilicit al faptei.

Prejudiciul reprezintă acel efect negativ patrimonial pe care îl încearcă o persoană ca urmare a conduitei ilicite a altei persoane. Pentru ca victima să poată obține despăgubirea din partea persoanei responsabile, prejudiciul trebuie să fie cert, atât din punct de vedere al existenței sale, actuale sau viitoare, cât și al posibilității concrete de evaluare.

Condiția existenței legăturii de cauzalitate impune ca între prejudiciul produs și faptul generator să existe o legătură de la cauză la efect, astfel încât să fie identificate acele acțiuni sau inacțiuni anterioare care au determinat în mod direct și necesar producerea prejudiciului. Absența legăturii de cauzalitate elimină ipoteza angajării unei răspunderi delictuale cu privire la prejudiciul produs.

În ceea ce privește vinovăția, răspunderea poate fi angajată numai față de făptuitorul care se face vinovat de comiterea faptei prejudiciabile.

Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost constantă în a decide că pentru a fi angajată răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie, victima faptei ilicite care solicită obligarea autorului prejudiciului la reparare este ținută să facă dovada existenței celor patru condiții ale răspunderii delictuale, astfel cum reiese din deciziile nr.2891 din 28.10.2014, nr.275 din 28.01.2015, nr.945 din 31.03.2015, nr.2075 din 7.10.2015, nr.2437 din 30.10.2015.

În aceste hotărâri, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că în dreptul nostru, *fapta ilicită* constă în acțiunea sau inacțiunea care are ca rezultat încălcarea drepturilor subiective sau intereselor legitime ale unei persoane. Pentru a exista faptă ilicită, este necesar așadar, ca acțiunea sau inacțiunea să fie contrară ordinii sociale și reprobata de societate, să fie consecința unei comportări interzise sau contrare unei norme juridice.

Fapta ilicită poate consta în exercitarea abuzivă a unui drept recunoscut și ocrotit de lege.

Pornind de la faptul că ilicitul reprezintă ceea ce este interzis de lege, oprit sau care încălcă anumite dispoziții legale, principii ori reguli ajungem la fapta ilicită, adică acea faptă care declanșează răspunderea materială.

Prin urmare, dacă dreptul exercitat de parte este reglementat de lege, nu poate fi considerat ca având caracter ilicit.

Exercitarea unui drept este considerată ca fiind abuzivă doar atunci când dreptul nu este utilizat în vederea realizării finalității sale, ci în intenția de a păgubi o persoană, o astfel de exercitare abuzivă dând naștere obligației de dezdăunare potrivit dispozițiilor legale ce reglementează răspunderea civilă delictuală.

Așadar, nu se poate reține în sarcina pârâtului săvârșirea unei fapte ilicite dacă exercițiul dreptului a fost orientat spre realizarea finalității în

vederea căruia acesta a fost prevăzut de lege, dacă instanța a constatat că niciun element din probatoriul administrat în cauză nu a relevat intenția pârâtului de a acționa în vederea păgubirii reclamantului.

Răspunderea civilă pentru exercitarea abuzivă a drepturilor subiective nu intră în contradicție cu art.21 din Constituția României și art.6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Obligația de reparare a prejudiciului se naște doar în contextul dovedirii relei credințe, a exercitării abuzive a unui drept, cu intenția de a vătăma și prejudicia pe adversar. Evaluarea bunei credințe în exercitarea dreptului este esențială în stabilirea eventualei răspunderi civile delictuale a reclamantului.

În ceea ce privește actele sau faptele de care reclamantul se plânge, instanța analizează și constată dacă pot fi încadrate în noțiunea de faptă ilicită, astfel cum este aceasta definită potrivit practicii și doctrinei juridice, de faptă prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv aparținând unei persoane.

Dacă nu este îndeplinită cerința faptei ilicite, sunt lipsite de suport și celelalte condiții ce se cer a fi îndeplinite pentru angajarea răspunderii civile delictuale.

2). În prezent, la nivel legislativ și de principiu nu există criterii obiective, abstracte, respectiv acele criterii precise, cuantificabile, de stabilire a despăgubirilor bănești pentru *repararea prejudiciilor morale* astfel încât instanțele se ghidează după criterii subiective, variabile de la caz la caz.

Cu toate că legislația națională nu recunoaște precedentului judiciar calitatea de izvor de drept, doctrina juridică din România afirmă rolul important al acesteia pentru pronunțarea unor soluții unitare. În acest context, este de remarcat că instanțele naționale își întemeiază, de cele mai multe ori, considerentele hotărârii pe decizii ale Curții Europene care constituie izvor de drept, făcând parte din legislația internă odată cu ratificarea Convenției.

În privința criteriilor de stabilire a despăgubirilor reprezentând daunele morale, instanța supremă a fost constantă în a decide că acestea se stabilesc prin apreciere, în raport de consecințele negative suferite de cel în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor lezate, măsura în care aceste valori au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială.

În cuantificarea prejudiciului moral, aceste criterii sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs victimei.

Ca atare, în materia daunelor morale, atât jurisprudența națională cât și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului pot furniza judecătorului doar criterii de estimare a unor astfel de despăgubiri și respectiv, pot evidenția limitele de apreciere a cuantumului acestora.

În acest sens, pot fi menționate deciziile: nr.1239/10.04.2014, nr.691/27.02.2014, nr.36/15.01.2014, nr.1301/2016, nr.1462/2016, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția I civilă, în materie.

Referitor la acordarea daunelor morale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu operează cu criterii de evaluare prestabilite, ci judecă în echitate, procedând la o apreciere subiectivă a circumstanțelor particulare ale cauzei, în funcție de care se stabilește întinderea reparației pentru prejudiciul suferit.

În ceea ce privește jurisprudența Curții Constituționale, în materia daunelor morale, este relevantă decizia nr.1358/2010, care, deși se referă la o altă situație de fapt, își păstrează actualitatea în raport de criteriile de acordare a daunelor morale. În acest sens, instanța de control constituțional a reținut că la acordarea daunelor morale trebuie să se țină seama întotdeauna de circumstanțele cauzei, de gravitatea faptei săvârșite și a naturii valorii nepatrimoniale lezate, dar și de necesitatea ca aceste daune să fie drepte, echitabile, rezonabile și proporționale cu prejudiciul moral efectiv cauzat.

3). Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat frecvent o încălcare a art.3 din Convenție prin lipsa de spațiu personal alocat persoanelor private de libertate și pentru condițiile sanitare nesatisfăcătoare (spre exemplu, în cauzele Ciorap împotriva Moldovei, Răcăreanu împotriva României, Vartic împotriva României, Brândușe împotriva României, Iacov Stanciu împotriva României).

Curtea a reamintit în mai multe rânduri că art.3 din Convenție consacră una dintre cele mai importante valori ale societăților democratice. Convenția interzice în termeni categorici tortura sau tratamentele și pedepsele inumane sau degradante, indiferent de comportamentul victimei (cauza Labita împotriva Italie).

De asemenea, la evaluarea condițiilor de detenție trebuie să se țină cont de efectele cumulate ale acestor condiții, precum și de acuzațiile specifice făcute de reclamant (cauza Dougoz împotriva Greciei). Trebuie, totodată, luată în considerare și durata perioadei de detenție în condițiile respective (cauza Alver împotriva Estoniei).

Lipsa acută a spațiului într-o celulă de penitenciar are o pondere mare ca factor de luat în considerare pentru a stabili dacă condițiile de detenție sunt „degradante” în sensul art.3 (cauza Karalevičius împotriva Lituaniei).

În cazuri în care reclamantul au avut la dispoziție mai puțin de 3 m.p. de spațiu vital, Curtea a constatat că supraaglomerarea era suficient de gravă încât să justifice, de la sine, constatarea încălcării art.3 din Convenție (spre exemplu, în cauzele Sulejmanovic împotriva Italiei, Lind împotriva Rusiei, Kanyrev împotriva Rusiei, Andrey Frolov împotriva Rusiei, Labzov împotriva Rusiei).

IV. Asupra admisibilității în principiu a recursului:

Dispozițiile art.483 alin.1 Cod procedură civilă prevăd că „Hotărârile date în apel, cele date, potrivit legii, fără drept de apel, precum și alte hotărâri în cazurile expres prevăzute de lege sunt supuse recursului”.

De asemenea, conform art.XVIII alin.2 din Legea nr.2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă: „În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2015 (termen care, prin O.U.G. nr.65/2015, a fost extins până la data de 31 decembrie 2016 și, ulterior, prin O.U.G. nr.95/2016, până la data de 31 decembrie 2018), nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art.94 pct.1 lit.a)-i) din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv.”

Obiectul prezentului dosar nu se încadrează în sfera cererilor prevăzute de art.XVIII alin.2 din Legea nr.2/2013, deoarece reprezintă o acțiune înregistrată pe rolul Tribunalului Ialomița la data de 22.11.2016, prin care reclamantul Movilă Adrian-Bogdan, a solicitat plata unor daune în cuantum de 492.000 euro (reprezentând suma de 2.218.920 lei, la cursul leu/euro de la data introducerii acțiunii), pretenții ce se situează peste plafonul de 1.000.000 lei.

Din interpretarea sistematică a dispozițiilor legale redate rezultă că decizia nr.882A din 26 octombrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie este susceptibilă de a fi atacată cu recurs.

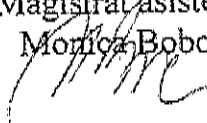
Având în vedere că decizia recurată a fost pronunțată de Curtea de Apel București, conform dispozițiilor art.97 alin.1 din Codul de procedură civilă, competența de soluționare a prezentei căi de atac aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Față de cele ce preced, *completul de filtru urmează a dispune asupra admisibilității în principiu a recursului, din punct de vedere al legalității căii de atac, precum și asupra excepției nulității recursului*, invocată de intimata Administrația Națională a Penitenciarelor prin întâmpinare.

În aplicarea dispozițiilor art.493 alin.4 din Codul de procedură civilă, prezentul raport se va analiza în completul de filtru, după care, va fi comunicat părților, care, în termen de 10 zile de la comunicare, pot formula în scris un punct de vedere la raport.

Raportor,

Magistrat asistent
Monica Boboc

Redactat și tehnored. M.B./ 6 ex./19.07.2018

Comunicat raportul părților la data de _____

